SALVARO 208

SAMOBOR, Trg kralja Tomislava

tivnih djela. Oko 1980. nastaje ciklus *Termičke formacije Made in Yugoslavia*, asocijativne skulpturalne forme velike plastične izražajnosti. U tome ciklusu istražuje odnose različitih materijala, gline i glazure u dodiru s vatrom. — Samostalno je izlagao u Rovinju, Ljubljani, Zagrebu, Splitu, Prištini, Beču, Osaki i Milanu. Sudjeluje na međunarodnim izložbama keramike u Zagrebu, Beogradu, Subotici, Cerviji, Gualdu Tadinu i Faenzi.

LIT.: A. Pedišić, Hanibal Salvaro—Hani (katalog), Split 1982. — G. Quien, Hanibal Salvaro—Hani (katalog), Zagreb 1984. — S. Staničić, Suvremena hrvatska keramika (katalog), Zagreb 1984. — M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986. Ma. B.

SALVARO, Lidija, keramičarka (Drenova, Srbija, 21. XII. 1931). Završila Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu, studirala kiparstvo na Akademiji u Beogradu. Izlaže od 1954. Radi tanjure, zdjele, vaze, ploče i svjetiljke u kojima sjedinjuje plastične i grafičke elemente. Najčešće se izražava u tehnikama majolike i sgraffita. — Sudjelovala na međunarodnim izložbama keramike u Parizu, Faenzi, Cerviji, Subotici i Zagrebu. Zastupljena na izložbi »Suvremena hrvatska keramika« u Barceloni 1986.

LIT.: M. Baričević, Povijest moderne keramike u Hrvatskoj, Zagreb 1986.

SAMAGER, arheol. lokalitet SZ od Pule, nazvan po crkvi Sv. Hermagore, trolisne građevine s narteksom i poligonalnim vanjskim stranama bočnih apsida; građena je oko 500. god. (dimenzije 13,10 × 17,95 m). Ispod oltara u crkvi Sv. Hermagore nađen je 1906. relikvijar od bjelokosti, izrađen u Rimu u V. st. Gornja strana ukrašena je prikazom Traditio legis, prednja Kristovom apoteozom na Maslinskoj gori, stražnja Petrovim grobom u crkvi Sv. Petra u Rimu (građevna faza Konstantinova doba), a bočne strane Kristovim krštenjem i Prikazanjem Kristovim u hramu.

LIT.: A. Gnirs, La basilica ed il reliquiario d'avorio di Samager presso Pola, Atti e Memoric SIASP, 1908, 24, str. 5—48. — T. Buddensieg. Le coffret en ivoire de Pola, Saint-Pierre et le Latran, Cahiers archéologiques, 1959, 10, str. 157—195. — W. N. Schumacher, Eine römische Apsiskomposition, Römische Quartalschrift, 1959, 54, 3—4, str. 178. — II. Buschhausen, Die spätrömischen Metallscrinia und frühschristlichen Reliquiare, Wien 1971. str. 219, 310. — Arheološki muzej Istre—Pula (vodič), Pula 1978. — Br. Ma.

SAMARICA, selo *JI* od Čazme. Župna crkva Sv. Katarine barokizirana je starija građevina, poduprta potpornjima, smještena na gradištu. Uz zaobljeno svetište nalazi se sakristija, a uz glavno pročelje vitki zvonik. U crkvi se nalaze barokni gl. oltar iz 1747, četiri oltara s kipovima zagrebačkoga kipara J. Weinachta (1750–53) i figuralno ukrašena propovjedaonica. — U blizini sela su dva poklonca starijega tipa u obliku zidanog stupca (Sv. Ilije) i u obliku stupca s nišama (Sv. Josipa). — U Samarici je nađen novac cara Proba.

LIT.: A. Horvat, Pogled na značenje Čazme i čazmanskog kraja u minulim vjekovima, Vijesti MK, 1963, 4, str. 106. — D. Barićević, Josephus Weinacht, sculptor zagrabiensis, Rad JAZU, 1978, 381, str. 73—94. — Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok. A. Ht.

SAMATOVCI, selo Z od Osijeka. Na lok. Ehrenfeldov vinograd otkrivena je prapov. gradina opasana jarkom. Od arheol. predmeta najbrojniji su kameni artefakti: kremeni nožići, sjekire, strelice, čekići i brusevi; ističu se primjerci izrađeni od opsidijana. Keramički su nalazi pretežno fragmentarni, ali je nađeno i 12 cijelih posuda te jedan kipić. Većina materijala pripada naselju sopotske kulture, koje je tu postojalo kroz čitav srednji i mlađi neolitik; skromno su zastupani nalazi badenske i vučedolske kulture.

LIT.: R. Drechsler-Bižić, Samatovci — neolitsko naselje kod Osijeka, Zbornik Matice srpske, 1956, 12. — S. Dimitrijević, Sopotsko-lengyelska kultura, Monographiae archaeologicae, I, Zagreb 1968.

Bo. Pr.

SAMOBOR, grad Z od Zagreba. Na području grada nađeni su arheol. predmeti iz prapovijesti i antike, a najvažniji su ilirsko-keltski »barbarski novci«, tzv. samoborci, te zlatni prsten, bliz langobardskom tipu prstenja iz VI. st. U nedalekom su Hamoru otkriveni tragovi rim. ceste. Poveljom Bele IV. iz 1242. S. se razvija kao slobodno trgovište. Poviše grada su ruševine velikoga *Staroga grada*, građenoga XIII — XVIII. st., napuštenoga u XIX. st.; očuvani su arhit. detalji počevši od doba romanike. U njemu se nalazila gotička kapela Sv. Ane. Grad su držale mnoge istaknute obitelji i osobe (Babonići, grofovi Celjski, Frankopani, Ungnadi, Erdödyji, Kulmeri, Kiepachi, Allnochi). Prigodom iskapanja nađeni su zanimljivi pećnjaci (XV — XVII. st.).

Podno grada je stari dio Samobora, Taborec, s drvenim kućama i gotičkom, barokiziranom crkvom Sv. Mihalja. Za kameno svetohranište te crkve izrađena su lijepa vratašca od kovana željeza (XVI. st.). U crkvi su barokni oltari (glavni iz 1706, iz radionice I. Komersteinera; oltar Sv. Katarine iz 1736), nadgrobna ploča Ane Purthin (1589), kalež F. Saića (1665), zvono gotičkoga oblika, te zvono majstora Johannesa Schulza iz Zagreba (1753). – S. ima nizove skladno proporcioniranih kuća iz XVIII. i XIX. st.; među njima se ističu kuće obitelji Kiepach, Allnoch, Reizer i Špigelski, a na glavnome trgu općinska zgrada. Gradio ju je po nacrtima B. Felbingera Angelo Chico (1824-26); željeznu ogradu balkona izradio je zagrebački majstor J. Korlin, a plakete F. Livadića i Lj. Šmidhena R. Valdec. U Livadićevu dvoru, nekada sastajalištu iliraca, smješten je muzej. Mnogobrojne umjetnine iz razdoblja XV-XX. st. čuvaju se u zbirkama obitelji Kirin i Sudnik, te u kurijama Dvoržak i Aleksander (radovi slikara A. O. Aleksandera, gotička i barokna plastika iz različitih eur. zemalja). Dvorac Podolje obitelji Praunsperger-Bošnjak, označen god. 1590, ima u prizemlju kasnogotički grebenasti svod, a na katu drveni strop iz 1696. U dvorcu se čuva staro pokućstvo, oružje, posuđe i mnogobrojne slike. Od dvoraca u okolici ističu se klasicistički Balagovi dvori. – Župnu crkvu Sv. Anastazije gradio je 1671 – 75. majstor Ivan (Hans) Allio iz Celja; starija se crkva spominje od 1334. To je prostrana jednobrodna građevina koja ima po tri bočne kapele i poligonalno svetište s potpornjima; uz gl. pročelje s renesansnim portalom diže se visok zvonik s baroknom kapom (zvono izveo u Zagrebu J. Friedmann, 1761). U crkvi se nalaze kameni barokni kip »Tužni Krist«, barokni moćnici te vrijedni kaleži iz XVII. i XVIII. st. Uz crkvu je klasicistički spomenik M. Bahovcu iz 1839. – Barokna franjevačka crkva Sv. Marije, građena oko 1722, prostrana je jednobrodna

SAMOBOR, tlocrt staroga grada

